

میدون و سوفیا

گل به خودی علی کریمی

پوریا عالمی

- علی کریمی گفته مردم سکه و... نخزند کran نشود.

بابای سوفیا می‌گوید: من کلا در طول زندگیم دو میلیون پس‌انداز دارم که گذاشته‌ام برای خرج دوا و درمان و کفن و دفن و عروسی سوفیا. این دومیلیون تومان قبلا ۱۰ تا سکه می‌ارزید که سکه چیز شد. الان دومیلیون تومان یک سکه هم نمی‌شود. همین را هم سکه نخرم، فردا دلار بَره بالاتر و من به زمین گرم خوردم، علی کریمی شورت ورزشی‌اش را حراج می‌کند و پولش را تزریق می‌کند به بازار؟

بابای سوفیا می‌گوید: مسئولان گفتند ۵۰ نفر ۳۸۰ هزار سکه خریدند. دیروز هم گفتند پنج هزار ماشین لاکچری وارد کردند. بودجه هم که طوری سوراخ است که با تریلی بار می‌برند توش. الان فقط شما کبر دو میلیون تومان پس‌انداز مایی؟ بابای سوفیا می‌گوید: الان مگر قیمت دلار و سکه حباب است که ما نخیریم حباب بترکد؟ استاد، یعنی ملت سکه نخزند، سکه دوباره می‌شود ۵۰۰ هزار تومان؟ می‌دانی اگر این طوری هم می‌شد، دولت به مردم التماس می‌کرد که سکه ۵۰۰ تومان نشود؟ می‌دانی سکه بشود ۵۰۰ تومان چه پول نقدی دست مردم می‌ماند؟

بابای سوفیا می‌گوید: آب کم است، روی مردم حساب می‌کنند که آب مصرف نکنند، انرژی کم است، روی برق مردم حساب می‌کنند که مصرف نکنند، حالا ۵۰ نفر ۳۸۰ هزار سکه می‌خرند و یک گروه پنج هزار خودروی لوکس وارد کرده‌اند، شما از مردم می‌خواهید پول کمشان را تبدیل به باد هوا کنند؟ آب کم است، انرژی کم است، پول کم است، عقل چی؟ کاش روی عقل مردم حساب می‌کردند.

بابای سوفیا می‌گوید: حتما مردم باید برای پیشرفت جمع‌تر بنشینند و کمتر بخورند، مثل همه کشورهای جهان که بعد از جنگ سیاست اقتصاد انقباضی را پیش گرفتند. منتها مسئله اینجاست که داداش الان ۳۰ سال از جنگ گذشته و مردم هرچه جمع‌تر می‌نشینند یکهو می‌بیند یکی با تریلی پول‌ها را خورد و رفت بغل سلین دیون.

بابای سوفیا می‌گوید: مردم که از بودجه نمی‌خورند، لاقال بودجه را کسی نخورد. بابای سوفیا می‌گوید: از وقتی ورزشکارها رفتند شورای شهر و ماست‌ها را ریختند توی قیبه‌ها، اوضاع این طوری شد.

بابای سوفیا می‌گوید: موج در‌ست‌کردن خیلی جذاب است، ولی اگر قرار باشد همه کارها را ببندازیم گردن مردم و کاری کنیم که احساس کنند چون بدند اوضاع بد است، کار خشکی نیست. بابای سوفیا می‌گوید: به مردم سخت نگیریم، گان‌دی لباس تنش نبود و یک بز داشت که از مردم خواست به میدان بیایند، وگرنه کمپینش شکست می‌خورد و بز می‌آورد.

پیشهاد

ریشه تکاملی هیجان و رابطه آن با فرهنگ امروز

- دکتر «عبدالرحمن نجل‌رحیم» از جمله پایه‌گذاران سلسله‌سمینارهای عصب‌پژوهی در ایران است. این سمینارها از سال ۷۴ در ایران با عنوان سمینارهای عصب‌پژوهی آغاز شد و تا به امروز ادامه داشته است. این سخنرانی‌ها از سوی متخصصان حوزه‌های مختلف علوم اعصاب و به صورت بینارشته‌ای هر ماه یک بار در بیمارستان شهادی تجریش برای عموم برگزار می‌شده است. البته این سخنرانی‌ها مدتی است در بیمارستان ایرانمهر برگزار می‌شود. اسامی این سخنرانی‌ها برای بیست‌وسومین سال متوالی در حال برگزاری است. دویست‌وهشتادوهشتمین سمینار ادواری عصب‌پژوهی اجتماعی به ریشه تکاملی هیجان و احساس و رابطه آن با فرهنگ امروز می‌پردازد. سخنران این سمینار، دکتر «عبدالرحمن نجل‌رحیم» است. این نشست، پنجشنبه ۳۱ خرداد از ساعت ۸:۳۰ صبح تا ۱۱:۳۰ در سالن کنفرانس بیمارستان ایرانمهر (خیابان شریعتی، دوراهی قلهک) برگزار می‌شود و در ادامه، صاحب‌نظران درباره موضوع به بحث و گفت‌وگو خواهند پرداخت. ورود برای عموم علاقه‌مندان آزاد است.

شترت روزنامه

چهارشنبه ۳۰ خرداد ۱۳۹۷ • ۶ شوال ۱۴۳۹ • ۲۰ ژوئن ۲۰۱۸ • سال پانزدهم • شماره ۳۱۷۴ • ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۳:۰۶ • اذان مغرب ۲۰:۴۴ • اذان صبح فردا ۴:۰۲ • طلوع آفتاب ۵:۴۹

روزنفرها

کارتون خواب

مهدی عزیزی

دور دنیا

جهان بی‌اعتنا به آوارگان

طبق آمار جهانی، ۶۸.۵ میلیون نفر به‌خاطر جنگ و آزار و اذیت در سراسر جهان آواره‌اند. طبق گزارش‌های سازمان ملل، از هر ۱۱۰ نفر، یک نفر در دنیا آواره شده است. آتلینجا جولی، فرستاده ویژه سازمان ملل متحد که به‌تازگی به موصل سفر کرده است، نسبت به «پیامدهای وحشتناک انسانی» هشدار می‌دهد. سوریه یکی دیگر از کشورهایی است که مردمش مدام در رنج هستند. تصویر مردم سوریه که در مقاطع زمانی متفاوت مجبور به فرار از شهر رقه می‌شوند یا از اردوگاه‌ها فرار می‌کنند، بارها منتشر شده است. این کشور ۶.۳ میلیون پناهنده دارد. شمار افرادی که مجبور به فرار از خانه‌های خود شده‌اند، در سال ۲۰۱۷ به بالاترین میزان رسیده است که ۱۶.۲ میلیون نفر در سراسر جهان آواره شده‌اند. هر روز ۴۴ هزار و ۴۰۰ نفر، هر دو ثانیه یک نفر از سرزمین مادری‌اش برای زنده‌ماندن فرار کرده است. این آمار شامل افرادی است که برای اولین‌بار آواره شده‌اند و کسانی که مجبور شده‌اند چندین‌بار خانه‌هایشان را ترک کنند. از ۶۸.۵ میلیون آواره – سه میلیون بیشتر از کل جمعیت انگلیس – شامل ۲۵.۴ میلیون پناهنده، ۴۰ میلیون آواره داخلی و ۳۰۱ میلیون پناه‌جو است. البته بیش از پنج میلیون آواره به کشورشان بازگشته‌اند.

ارقام سالانه که آن را سازمان ملل متحد برای پناهندگان (UNHCR) تهیه کرده است، پنج کشور را شامل می‌شود که دو سوم همه پناهندگان آواره شده‌اند و کسانی که به‌عنوان پناه‌جویان بلندمدت فلسطینی تعریف شده‌اند): سوریه (۶.۳ میلیون); افغانستان (۲.۶ میلیون);

یادبود

زندگی ماندگار میرهادی

تدوین آن همت گماشت و به یکی از نیازهای اساسی کودکان و نوجوانان در این زمینه پاسخ داد. این تلاش پشمر، بدون حضور ایشان نیز هنوز ادامه دارد و این نشانه پایه‌گذاری درست در زمینه اقدامات فرهنگی به‌ویژه استفاده از مشارکت‌های مردمی و کار داوطلبانه است که میرهادی به‌درستی یکی از مروجان بزرگ آن است. تلاش توران میرهادی برای پی‌ریزی آموزش و پرورش باکیفیت، حذف رقابت و ترویج مشارکت در مدارس، اعتماد به کودکان و مردم و کار داوطلبانه، جلوگیری از خصوصی‌سازی آموزش و پرورش، رفتار درست با دانش‌آموزان و توجه به تفاوت‌های فردی آنان، نفی خشونت در همه اشکال آن، تأکید بر آموزش و پرورش پیش از دستان به‌عنوان یکی از شاخص‌های توسعه جامعه، قابل ستایش است. با اطمینان می‌توان گفت اگر الگوی آموزشی – تربیتی او که کارآمدی آن در مدرسه فرهاد به‌صورت تجربی مورد تأیید قرار گرفته بود، متوقف نمی‌شد و در مدارس دیگر رواج می‌یافت، امروز با وضعیت فعلی در آموزش و پرورش مواجه نبودیم. تعطیلی مدرسه فرهاد و جلوگیری از آموزش و پرورش باکیفیت و انسان‌گرا، اسیبی بود که به آموزش و پرورش ما و در نتیجه به کودکان و خانواده‌های بسیاری وارد شد و هنوز نیز ادامه دارد.

در زارروز توران میرهادی (۲۶ خرداد) یاد و خاطره عزیزش را گرامی می‌داریم و پاسدار و مروج اندیشه‌هایش هستیم که رشد و سلامت کودکان و نوجوانان سرزمین عزیزمان را تأمین می‌کند.

✽عضو هیئت‌مدیره انجمن پژوهش‌های آموزشی پویا

تجربه دیگران

ترامپ و شهرک‌های منز‌جرکننده کودکان

ماجرای اعتراض به تصمیم جدید ترامپ برای جداکردن فرزندان مهاجران ادامه دارد. هر روز بخش‌هایی از این تصمیم مورد ایراد و اعتراض قرار می‌گیرد. این روند در بین افراد سرشناس حوزه‌های آ‌تی، شرکت‌های بزرگ کامپیوتری و اقتصادی در کنار نمایانگان مجلس و رهبران محلی شهرهای مختلف و سیاست‌مداران به چشم می‌خورد. اعتراض بانوان اول آمریکا؛ از ملانیا ترامپ تا لورا بوش، نام‌هایشان در بین معترضان است. از ال‌پاسو تا ابی‌بین و سن‌آنجلو، به‌شدت به طرح پیشنهادی هفته گذشته دولت آمریکا تاختند که بربنمای آن کودکان پناه‌جو در شهرک‌های اقامتی خاصی در سرتاسر ایالت نگراس مستقر خواهند شد.کنث وولف، سخنگوی اداره کودک و خانواده وزارت بهداشت و خدمات انسانی آمریکا گفته است که اولین «تأسیسات با سبویه نرم» - اصلاح جعبی که دولت آمریکا رایج کرده است- در شهر مرزی تورینولی نگراس در ۴۰ مایلی جنوب‌شرقی ال‌پاسو، مستقر شده است. به گفته این مقام دولتی، حدود ۳۶۰ کودک در روزهای آینده در واحدهای دارای تهویه مطبوع قرار می‌گیرند و تعدادشان در آینده ممکن است بیشتر شود. باین‌حال، سزار بلانکو، نماینده کنگره از حزب جمهوری‌خواه، گفت که این حرکت غیرانسانی است و مایه بدنامی ایالت نگراس خواهد شد که سنت زیبایی در استقبال گرم از مهاجران و پناه‌جویان دارد. بلانکو همراه با پنج قانون‌گذار دیگر از حزب دموکرات در این هفته نامه‌ای به وزارت بهداشت فرستاده است. اوگفت: «یک شهرک اقامتگاهی مختص کودکان مناسب نیست. این برخلاف همه ارزش‌هاست، نه‌فقط جوامع مرزی، بلکه به‌طورکلی در سرتاسر آمریکا.»دولت ترامپ در نظر دارد با این روش بحث‌برانگیز بین هزار تا پنج‌هزار کودک را در پایگاه‌های مختلف نظامی در سرتاسر نگراس مستقر کند. مقامات دولتی مشغول ارزیابی پایگاه ارتش در فورت بلیس در خارج از ال‌پاسو، پایگاه نیروی هوایی دایس در ابی‌بین و کودفولد در سن‌آنجلو هستند تا آنها را به‌عنوان مکان‌های اقامتی بالقوه مورد استفاده قرار دهند.افزایش بیش از حد کودکان بی‌خانمان تا حد زیادی برخاسته از سیاست جدید «تحمل صفر» دولت آمریکاست که بر این اساس تقریباً برای هر فردی که بدون مجوز که از مرز عبور می‌کند، تشکیل پرونده جنایی و محاکمه در دادگاه فدرال الزامی است. با توجه به این سیاست و طبق قانون، کودکانی که همراه با بزرگسالان به شکل غیرقانونی وارد ایالات متحده می‌شوند، تحت مراقبت دفتر پناهندگان قرار می‌گیرند و در همان حال پرونده‌های جنایی بزرگسالان دنبال می‌شود. این سازمان مسئول مراقبت از ۱۱ هزار و ۵۱۷ کودک مهاجر است که درحال حاضر بدون والد یا سرپرست نگهداری می‌شوند. به گفته وولف، حدود ۹۳ درصد ظرفیت شبکه موجود مشکل از حدود صد پناهگاه در ۱۷ ایالت تدا می‌شود. حامیان این سیاست معتقدند که این سیاست موجب توقف جریان مداوم ورود غیرقانونی و بی‌مجاز در مرز جنوبی ایالات متحده خواهد شد. جسیکا وگهان، پژوهشگر مرکز مطالعات مهاجرت، یک مؤسسه پژوهشی غیرانتفاعی مستقر در واشنگتن که مروج تدابیر سخت‌گیرانه مهاجرتی است، می‌گوید: «سیاست تحمل صفر در این مقطع زمانی ضروری است. واضح است که سیاست‌های قبلی نتوانسته‌اند جلوی ورود غیرقانونی را بگیرند».اما منتقدان، سیاست‌هایی را که منجر به جدایی خانواده‌ها می‌شود، بی‌رحمانه می‌دانند و چشم‌انداز شهرک‌های اقامتی کودکان را با عنوان غیرانسانی محکوم می‌کنند. مدافعان حقوق مدنی، شهرک اقامتگاهی با دوهزار تختخواب در آرپلیو در جنوب فینیکس را برای اقامت پناه‌جویان بازداشتی که منطقه‌ای بسیار گرم و زندگی در آن عذاب‌آور است، محکوم کرده و آن را غیرانسانی و تحقیرکننده خوانده‌اند.ملیسا لوپز، مدیر اجرایی یک سازمان خدمات مهاجران و پناهندگان مستقر در ال‌پاسو، می‌گوید گاهی بچه‌های کمتر از ۱۰ سال از والدین خود جدا می‌شوند.البته این اولین‌بار نیست که دولت ایالات متحده از پایگاه‌های نظامی برای اسکان کودکان پناه‌جو استفاده می‌کند. در سال ۲۰۱۶ نیز تعداد زیادی از کودکان زیر سن قانونی، حدود ۵۰۰ کودک، به دلایل مشابه در اقامتگاه نظامی دونا آتا در نزدیکی جپارال، نیومکزیکو به‌طور موقت اسکان داده شدند.اما آنها بدون همراهی بزرگسالان به مرز آمده بودند.بوودی آرینگتون، نماینده جمهوری‌خواه کنگره که نماینده منطقه در اطراف پایگاه نیروی هوایی دایس در ابلین است، می‌گوید: هرچه اقدام دولت برای اجرای قوانین مهاجرت سخت‌گیرانه قابل درک است، اما نگهداری افراد زیر سن قانونی در پایگاه‌های نظامی جای سؤال دارد.بلانکو نیز می‌گوید این داستان در نهایت آثار منفی و ناخوشایندی «برای آنها که با پناه‌جویان و با کودکان چنین برخوردی دارند» بر جای خواهد گذاشت.

منبع:یواس‌ای‌تودی

زنانی که من دیدهم

ماریا

زهرا امرانی

ماریا از زنان موفق شهر بود. کسانی که به حوزه توانمندسازی زنان یا مهاجران علاقه‌مند بودند کم‌وبیش می‌شناختندش. شهرتش را در سال‌های اخیر از برگزاری کنفرانس‌هایی حول مسائل زنان کسب کرده بود؛ برنامه‌هایی که هر زن و دختر جوانی آرزو داشت بتواند در آن شرکت کند. کنفرانس‌ها معمولاً سالی یک یا دوبار برگزار می‌شدند و هدف اصلی‌شان معرفی زنان موفق بود به دختران جوان.

از زنان سیاست‌مدار شناخته‌شده تا هنرمندان مطرح و زنان فضانورد و روزنامه‌نگاران معروف و... در میان سخنرانان بودند. وقتی این زنان قصه‌های موفقیت خود را تعریف می‌کردند و از چالش‌هایی که در زندگی یا آن دست‌وپنجه نرم کرده‌اند صحبت می‌کردند، گاه اشکشان سرازیر می‌شد و همین اشک‌ها جوهره مراسم بود. انگار جوان‌ترها می‌آمدند تا با دیدن اشک‌ها به خود اطمینان دهند که مسیرشان درست است و این سختی‌ها، جزء جدایی‌ناپذیر راهی است که انتخاب کرده‌اند.

ماریا خودش مهاجری بود از خاورمیانه؛ در ۱۸سالگی وطنش را به قصد ادامه تحصیل ترک کرده و دیگر در غرب ماندگار شده بود؛ انکار علاقه‌ای هم به بازگشت نداشت. در بخش اداری دانشگاهی به‌عنوان مدیر کار می‌کرد. در کارش موفق بود، در جامعه میزبان بسیار جا افتاده بود؛ به‌عنوان شهروند در تصمیمات اجرایی شهر کوچکی که زندگی می‌کرد فعالانه حضور داشت و معاشران خوبی برای خودش درست کرده بود؛ عموماً از سرشناسان شهر، اما انکار اینها کافی نبود. به دنبال این بود که دستاوردهای خودش – و همه زنان شبیه خودش را که از سختی مهاجرت جان سالم به‌در برده و حالا برای خود کسی شده بودند- را با صدای بلند فریاد بزند؛ دیدگان جهان را فرابخواند که ما را ببینید که چطور از آن‌همه سد و کوه و آتش گذشتیم، زخمی شدیم، درد کشیدیم، جان دادیم و حال چون ققنوس جان گرفته و به پرواز درآمده‌ایم. عمدی داشت به بلندکردن صدای این زنان، انکار که باید شنیده می‌شدند؛ هم توسط جامعه میزبان که مهاجران را به‌سختی می‌پذیرد و کم قدر می‌نهد و هم کشور مادری‌شان که گذاشته بود فرزندانش این‌گونه بروند و رهایش کنند؛ کشوری که انکار هرگز حالی از فرزندان مهاجرش نمی‌پرسد!

گوینی ماریا که تلخی این خواسته‌شدن را چشیده بود، با خود فکر کرده بود بگذار ما که این راه را گذرانده‌ایم، آغوشمان را بگشاییم به سوی جوان‌ترهایی که تازه اول راه هستند و به آنها نشان دهیم هرچند مسیر دشوار است، اما آینده درخشان است. وقتی از طریق دوستی قرار شد بروم در پروژه کوچکی با ماریا همکاری کنم، سراپا شوق بودم. در مسیر دقت‌رش مدام به این فکر می‌کردم که چطور خود را زنی محکم و قوی و بی‌نقص نشان دهم، اما مصاحبه راحت‌تر از این حرف‌ها بود و با یک چای و کمی گپ، همکاری آغاز شد. بعدتر فهمیدم که اتفاقاً بی‌نقصی و محکم‌بودن، ملاک او در انتخاب همکار نیست و نبوده که «آدمی را ضعف‌هایش و شیوه‌ای که برای مقابله با آن انتخاب می‌کند، می‌سازد». کنجکاوی‌اش از کودکی‌ام و حوصله‌اش برای شنیدن وضعیت زندگی در کشورهای دیگر همیشه برایم جالب بود. در آخرین قرارهای کاری یک‌بار که از خانه‌اش برمی‌گشتم، در مورد فیلم تازه‌اکران‌شده‌ای درخصوص کودک‌آزاری صحبت شد. حس کردم ماجرایش فراتر از فیلم است، چون کم‌کم از کودکی خودش گفت و تجربه تلخی از تعرض که از سر گذرانده بود، فهمیدم چرا دل خوشی از کشورش نداشته و به‌یکباره قصه جمع‌کردن آن زنان موفق‌ی که حضورشان را با صدای بلند فریاد می‌کنند برایم آشکار شد. ماریا که روزی کودکی ضعیف بوده که مورد تعرض قرار گرفته، حالا ایستاده رو به جهان و فریاد می‌زند، «هرچقدر هم که خشن باشی، من محکم‌تر از آنم که من را از پا در آوری» و دختران جوان را گرد می‌آورد تا این فریاد را بشنوند. او ضعیف‌ها را نردبانی کرده برای خودش و دیگران. شنیدن اخبار فاجعه‌هایی مثل حادثه ایرانشمر، مرای‌بی‌اختیار به یاد ماریا می‌اندازد. این داستان هیچ روی خوشی ندارد، اما دلم می‌خواهد تک‌تک این دختران را تصور کنم که روزی بر بلندترین پله‌های موفقیت ایستاده‌اند و آنگاه از خود می‌پرسم در آن روز این دختران چه بر سر ما فریاد خواهند زد؟

فاطمه قاسم‌زاده

تولد و مرگ دو واقعیتی است که بی‌اراده و خواست ما اتفاق می‌افتد و اگرچه با هم متفاوت‌اند اما وجه مشترکی دارند که آغاز و پایان زندگی را بدون مداخله ما رقم می‌زنند و از پذیرش آنها گریزی نیست.

تولد با شادی و امید به زندگی همراه است و مرگ با اندوه و پایان ناخواسته زندگی، اما مفهوم زندگی و مرگ همیشه با معنای واقعی خود تعبیر نمی‌شود. چه بسیار زندگی‌هایی که با رنج و ناراحتی برای خود و دیگران همراه بوده و چه مرگ‌هایی که تنها جسم و زندگی مادی افراد را از بین برده و نام آنان به علت خدماتی که به انسان‌های دیگر کرده‌اند، پس از مرگشان نیز در یادها و خاطره‌ها باقی مانده است. دانشمندان، مخترعان، هنرمندان، نویسندگان و همه کسانی که زندگی را در معنا و هدف گسترده‌تری جست‌وجو کرده‌اند، کسانی هستند که مرگشان پایان زندگی نیست.

توران میرهادی نمونه مشخصی از این افراد است که اینک در میان ما نیست اما گفتار و آثارش همچنان راهنمای همه کسانی است که به‌ویژه با کودکان و آموزش و پرورش آنان در ارتباط‌اند.

کودکان ارزشمندترین سرمایه‌های انسانی هر جامعه به شمار می‌روند و آموزش و پرورش آنان حقی است که اگر به‌درستی صورت گیرد، ثمره آن تربیت افرادی

والدین گرامی: درباره عوارض و پیامدهای ناشی از سوءمصرف موادمخدر و روانگردان ها

پنجم تیرماه مصادف با ۲۶ زوئن

سالروز جهانی مبارزه با موادمخدر گرامی باد

صریح و بی پرده با نوجوان خود گفتگو نمایید.

ستاد مبارزه با موادمخدر